

L.P. NR.1
ETICĂ ȘI INTEGRITATE ACADEMICĂ

Ce este doctoratul?

Doctoratul constituie ciclul superior de studii universitare a cărui finalitate este dezvoltarea cunoașterii prin cercetare științifică originală.

Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare și permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF/CEC și din Cadrul Național al Calificărilor.

În România acestea se desfășoară pe baza Codului studiilor universitare de doctorat, aprobat prin HG nr. 681/2011, cu modificările și completările ulterioare; Doctoratul având **două componente: un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate și un program de cercetare științifică.**

Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza la forma de învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă.

Durata programului de studii universitare de doctorat este, de regulă, de 3 ani. În situații speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1 - 2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile. Durata acestor studii se prelungește, în consecință, cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate. Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe pe motive temeinice, cu aprobarea conducerii I.O.S.U.D, conform prevederilor contractului de studii universitare de doctorat. Perioadele de întrerupere cumulate nu pot depăși 2 ani.

Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanțare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite. Finanțarea studiilor de doctorat poate fi realizată și de persoane juridice de drept privat sau de institute de cercetare-dezvoltare, pe baza unui contract.

Admiterea. Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenții cu diplomă de master sau echivalența acesteia.

Admiterea se organizează conform Metodologiei-cadru privind organizarea admiterii a fost aprobată prin ordin de ministru particularizată de către fiecare instituție de învățământ superior, organizatoare de studii universitare de doctorat.

Curriculumul de pregătire și programul de cercetare sunt stabilite de conducătorul de doctorat și de școala doctorală.

Finalizarea. Programele de studii universitare de doctorat se finalizează prin susținerea publică în fața comisiei de doctorat a tezelor de doctorat. Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului "Excelent", "Foarte bine", "Bine" sau "Satisfăcător" comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează CNATDCU, spre validare. CNATDCU, în urma evaluării dosarului, propune ministrului educației naționale și cercetării științifice acordarea sau neacordarea **titlului de doctor**. După validarea tezei de doctorat se atribuie titlul de doctor prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice.

Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) este un organism consultativ la nivel național, care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii Educației Naționale nr.1/2011. În cazul în care membri CNATDCU din cadrul unei comisii de evaluare a unei teze de doctorat constată nerespectarea standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, în cadrul tezei și/sau al activităților care au dus la realizarea acesteia, aceștia invalidează teza de doctorat, comunică aceste constatări celorlalți membri ai comisiei de evaluare și sesizează Consiliul general al CNATDCU pentru analiza responsabilității conducătorului de doctorat sau a școlii doctorale și pentru aplicarea prevederilor art. 69 alin. (5) din Hotărârea 681/2011, cu modificările din HG134/2016.

Bazele legislative

Cadrul normativ național actual:

- Legea nr. 288 din 24 iunie 2004, privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare;

Legea reglementează organizarea studiilor universitare pe trei cicluri: ciclul I - studii universitare de licență, ciclul II - studii universitare de masterat și ciclul III - studii universitare de doctorat. Legea prevede la art.14 că reglementările specifice organizării studiilor universitare de doctorat se elaborează de către Ministerul Educației și Cercetării și se supun spre aprobare Guvernului. Ulterior, în anul 2005 a fost elaborată și adoptată H.G. nr 567 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat și care a fost în vigoare până la 2 august 2011 fiind abrogată prin Hotărârea 681/2011, Anexă privind codul studiilor universitare de doctorat din 29.06.2011.

-Legea Educației Naționale nr.1/2011;

-HOTĂRÂRE Nr. 681 din 29 iunie 2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat (PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 551 din 3 august 2011 și HG 134/2016, Ultimul amendament din 10 martie 2016 la Codului studiilor universitare de doctorat);

-OUG 21/30.05.2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (PUBLICAT ÎN MONITORUL OFICIAL NR. 372 din 31 mai 2012);

-OUG Nr.49 din 26.06.2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative (PUBLICAT ÎN MONITORUL OFICIAL NR. 486 din 30 iunie 2014);

-ORDINUL MENCS Nr. 5923/2016 din 6 decembrie 2016 pentru aprobarea Metodologiei privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional, obținute în străinătate (PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 1014 din 16 decembrie 2016).

Forme ale doctoratului generate de evoluția legislativă națională

1. Doctoratul pre - Bologna și doctoratul organizat după apariția Legii nr. 288/2004

S-a manifestat o coexistență a celor două forme de doctorat indusă de evoluția temporală a reglementărilor legale în domeniul doctoratului. Pe lângă categoria care cuprindea **doctoranzii de după 2005 (în care doctoratul este considerat al treilea ciclu de studii universitare, structurat după programul de la Bologna)**, a existat încă o categorie de doctoranzi, care a intrat în lichidare, și care trebuiau să finalizeze lucrarea conform unui stagiul doctoral întins pe o perioadă de 4 ani pentru doctoratul cu frecvență și 7 ani pentru forma f.f., așa cum prevedeau dispozițiile Legii nr. 84/1995 și H.G. nr. 37/1999 (pentru doctoranzii înmatriculați până în anul univ.2004/2005).

2. Doctorat cu frecvență și fără frecvență

Studiile universitare de doctorat se pot organiza, ca și în cazul doctoratului pre-Bologna, în forma de învățământ cu frecvență și fără frecvență. Între cele două tipuri de doctorat nu există nici o diferență în privința diplomelor conferite și a criteriilor de exigență.

3. Doctorat finanțat de la buget și în regim de taxă

Doctoratul în forma de învățământ cu frecvență se poate organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației Naționale alocă anual pentru doctoratul în forma de învățământ cu frecvență un număr de locuri finanțate de la buget. Doctoratul fără frecvență se organizează numai în regim de taxă.

Doctoratul este de două tipuri:

- **doctorat științific** (se bazează pe creație și cercetare științifică avansată, contribuind la dezvoltarea de cunoștințe, competențe și abilități cognitive; se organizează în domeniile cuprinse în următoarele **domenii fundamentale**: științe exacte, științe ale naturii, științe umaniste,

teologie, științe juridice, științe sociale și politice, științe economice, arhitectură și urbanism, științe agricole și silvice, **științe medicale**, științe ingineresti, științe militare și informații.);

- **doctorat profesional** (se bazează pe cercetare-analiză științifică a propriei performanțe profesionale artistice sau sportive a doctorandului, realizată cel puțin la nivel național, contribuind astfel la dezvoltarea de cunoștințe, competențe și abilități profesionale și se poate organiza numai în domeniile cuprinse în domeniile fundamentale: arte, cultură fizică și sport).

Ordinul 4492/2005 privind promovarea eticii profesionale în universități

Art. 1

Toate instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu au obligația de a elabora, dezbate și adopta până la data de 20 decembrie 2005 propriul cod de etică universitară.

Art. 2

Codul de etică universitară cuprinde formularea explicită a idealurilor, principiilor și normelor morale pe care consimt să le respecte și să le urmeze membrii comunității academice în activitatea lor profesională. Acesta stabilește standardele de etică profesională pe care o comunitate universitară își propune să le urmeze și penalizările care se pot aplica în cazul încălcării acestora.

Art. 3

Codul de etică universitară funcționează ca un contract moral între studenți, profesori, personal administrativ și comunitatea universitară ca întreg, contribuind la coeziunea membrilor universității, la formarea unui climat universitar bazat pe cooperare și competiție după reguli corecte și la creșterea prestigiului universității.

Art. 4

Codul de etică universitară este un document obligatoriu care întregeste Carta universității.

Art. 5

(1) Instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu au obligația să înființeze până cel târziu la data de 1 octombrie 2005 o comisie de etică universitară, subordonată senatului universitar, conform prevederilor prezentului ordin.

(2) Comisia de etică universitară are ca principale atribuții:

- a) elaborarea Codului de etică universitară;
- b) analiza și soluționarea reclamațiilor și sesizărilor referitoare la abaterile de la etica universitară;
- c) prezentarea unui raport anual în fața senatului universitar.

Art. 6

Comisia de etică universitară este formată din 5-9 membri cu prestigiu profesional și autoritate morală, reprezentând, în părți relativ egale, cadrele didactice, studenții și personalul nedidactic. Reprezentantul Compartimentului juridic al instituției de învățământ superior face parte de drept din Comisia de etică universitară.

Art. 7

Comisia de etică universitară este propusă și aprobată de senatul universitar. Nu pot fi membri în Comisia de etică universitară persoanele care ocupă funcții de conducere în instituția de învățământ superior, la nivel de universitate sau facultate.

Art. 8

La nivelul Ministerului Educației și Cercetării se constituie Consiliul de etică universitară, format din 9-11 membri cu prestigiu profesional și autoritate morală, cuprinzând reprezentanți, în părți relativ egale, ai cadrelor didactice și studenților. Reprezentantul Oficiului juridic al Ministerului Educației și Cercetării, precum și reprezentantul sindicatului universitar fac parte de drept din Consiliul de etică universitară.

Art. 9

Direcția generală învățământ superior asigură baza logistică a Consiliului de etică universitară.

Art. 10

Componența Consiliului de etică universitară se stabilește prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 11

Consiliul de etică universitară are ca principale atribuții:

- a) oferirea de consultanță și monitorizarea modului de aplicare a codurilor de etică universitară din instituțiile de învățământ superior acreditate și autorizate să funcționeze provizoriu;
- b) diseminarea bunelor practici de elaborare și aplicare a codurilor de etică universitară;
- c) instanță de recurs pentru cazurile nesoluționate adecvat la nivel de universitate;
- d) sesizarea din oficiu în legătură cu cazurile de încălcare a eticii universitare în situația în care instituțiile de învățământ superior nu se sesizează din proprie inițiativă;
- e) prezentarea unui raport anual privind etica universitară, adresat Ministerului Educației și Cercetării și Conferinței Naționale a Rectorilor, cu caracter public.

Art. 12

Nu pot fi membri în Consiliul de etică universitară persoane care ocupă funcții de conducere în Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 13

Direcția generală învățământ superior și instituțiile de învățământ superior pun în aplicare prevederile prezentului ordin.

Art. 14

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.